

fige Ret til et Forlangende om Bevilling, men den ligger navnlig i at bestemme og fastsætte Noget udenfor Bevillingen. Det Spørgsmaal, der foreligger her, er simpelthen dette: Kunne Taxter og Regler for Betaling for Benyttelsen af Statsanstalter for bestandig, for længere Tid, fastsættes i Finantsloven, der kun gjælder for et enkelt Aar, og kunne de endogfaa væsentlig fastsættes af det ene Thing alene? Det er det Spørgsmaal, der forhandles. Som sagt, der forhandles ikke om Skolepengene; Resultatet med Hensyn til Skolepengene vil ganske vist fremkomme, hvad vi saa vedtage her, men det andet Spørgsmaal forhandles ved disse Undringsforslag. Der er i dette Dieblit Tale om Betalingen for at benytte de lærde Skoler, men Spørgsmaalet kan komme frem ved mangfoldige andre af Staten underholdte eller understøttede Stiftelser; der kan blive Tale om Betalingen for Afgang til andre Undervisningsanstalter, for at nævne en ganske nylig oprettet, Landbohøjskolen og Veterinærskolen; der kan blive Tale om Betalingen for at indlægges paa de offentlige Hospitaler; der kan blive Tale om Betalingen for at indlægges paa en Sindsygeanstalt osv. Spørgsmaalet er altsaa: Kunne Taxter for denne Benyttelse fastsættes ved Finantsloven? Og det er det, jeg paa det Bestemteste benægter. Enhver Fastsættelse af en saadan Taxt bør gives enten ved en særegen Lov eller administrativt og maaskee kun administrativt i Henhold til en almindelig eller til en særlig Lovbemyndigelse. Der er saaledes udtrykelig ved Oprettelsen af Landbohøjskolen og Veterinærskolen givet Regjeringen eller vedkommende Ministerium en Ret til at bestemme Betalingen for Afgang til et eller flere Kursus ved denne Skole; der er altsaa en Lovbemyndigelse, hvorefter Regjeringen kan handle.

Hvorvidt der i ethvert Tilfælde behøves en Lovbemyndigelse, hvor Grændsen her er mellem Lovgivning og Administration, skal jeg ikke forsøge i dette Dieblit at besvare, idet det er klart, at det ligemeget ligger udenfor Finantsloven, hvad enten det tilkommer den særlige Lovgivning eller det tilkommer Administrationen. Jeg har under den foregaaende Behandling af denne Sag gjort opmærksom paa, at det forekommer mig, at strengt taget er den nuværende Betaling ved de lærde Skoler fastsat i saadanne Former, at der behøvedes en ny Lov for at forandre den, men jeg skal ikke her meget rigorøst fastholde dette Standpunkt, især da der er en Form, under hvilken den administrative Handling her kan faae en indirekte Indvirkelse; thi jeg skal sige dette til, jeg mener slet ikke, at Forhandlingerne af Finantsloven ikke skulde kunne faae Indflydelse paa sige administrative Bestemmelser. Det kunne de faae paa en dobbelt Maade: der kan fra Repræsentationens Side gjøres Vanskeligheder ved Bevillinger, som kræves af Regjeringen, idet man gør opmærksom paa, at Regjeringen kan skaffe større Indtægt ved den eller den Anstalt, for hvilken Bevillingen kræves, naar Regjeringen forhøjer Betalingen for Benyttelsen, og man kan endogfaa skarpt trænge ind paa Regjeringen ved at nægte den forlangte Bevilling. Man kan altsaa positivt trænge ind paa den, men Regjeringen kan ogsaa positivt søge at erfare Folkerepræsentationens Mening derved, at den administrativt forbereder Skridtet, erklærer at ville foretage en Forhøielse eller foretager den og i Henhold til, hvad den saaledes har gjort eller har i Sinde at gøre administrativt, opfører et forhøiet Beløb, og naar dette forhøiede Beløb vedtages, er jo Regjeringen sikker paa ikke at blive angreben, for hvad den administrativt har gjort.